

Den förskjutnas klagan

G D7

Den för-skjut-na önskar ingen vän i den

G ,

tys-ta, mörka midnat-ten, men hon

G7 C ,

ro-par: Kom, ack kom till-ba-ka, jag blir

G D7 G

din, jag blir din hul-da ma-ka.

Den förskjutna inga tårar har,
de har runnit i en bæk så klar
men på bleka kinden synes spåren
av den brinnande, förrunna tåren.

Alla världars undransvärdā Gud,
han har glömt sin vän, sin hulda brud.
Otron har fått makt med mannens sinne,
trogna löften stanna ej därinne.

Men kanhända då om några år
du till den stilla tysta graven går.
Läs då där de välbekanta orden:
Här under vilar stoftet uti jorden.

Den förskjutna vilar här så sött,
hennes ömma hjärta har förblött.
Skaparen, som vägen för mig röjde,
skänkte frid åt hjärtat fast det dröjde.